

LBRIS

We know
books

Lavinia Braniște

Laboratorul ghiduş, al lui Chitîbuş,

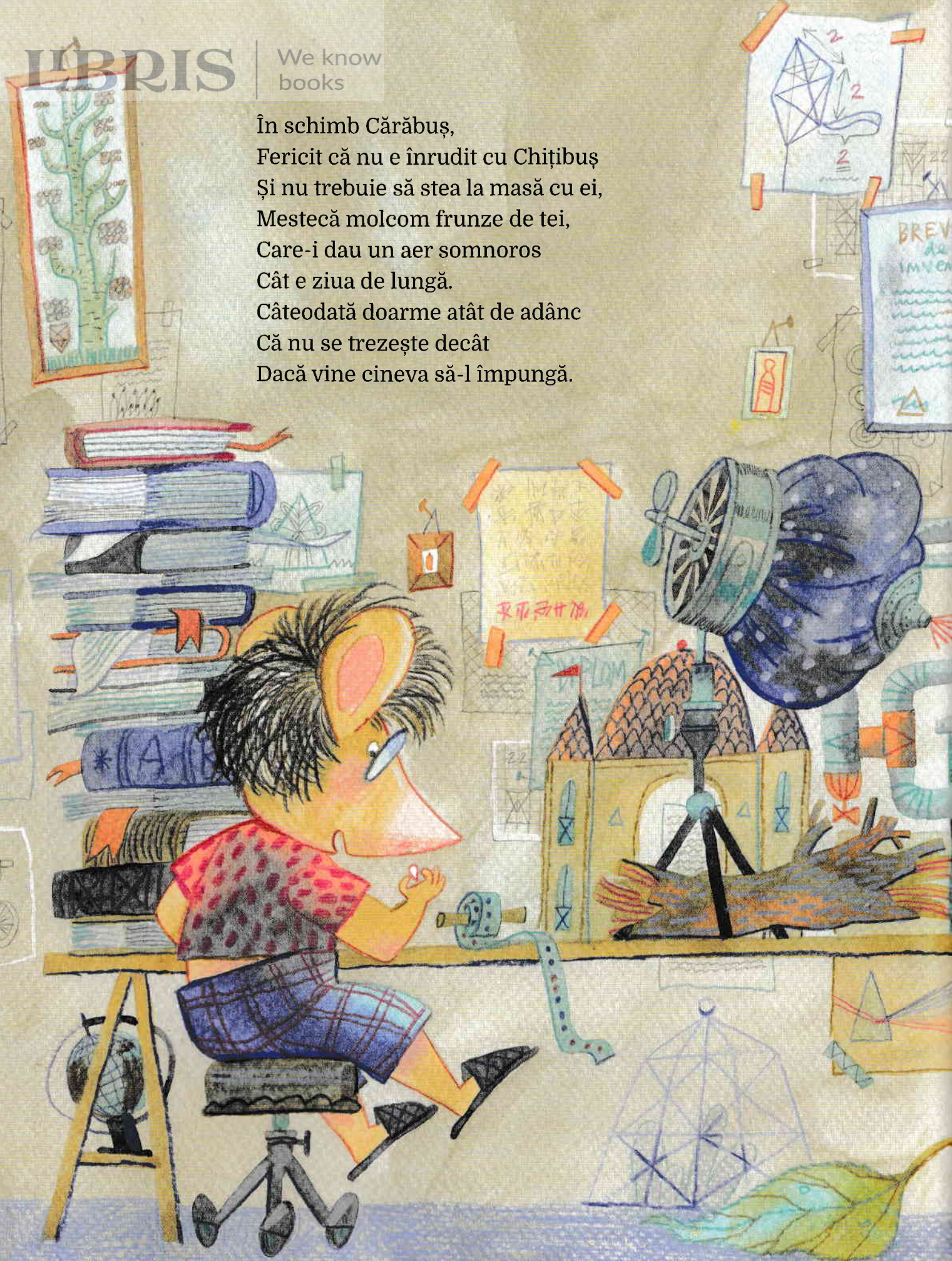
Ilustrații: Oana Ispir

Într-o moară veche și stricăță,
Pe jumătate dărâmată,
Șoricelul Chițibuș
Și-a găsit culcuș,
Împreună cu cei patru fii ai săi
Și un bun prieten, Cărăbuș.

Chițibuș roade hârtii.
Așa i-a învățat și pe copii:
Cea mai bună masă e o pagină de carte
Și-apoi la desert
Câte o foaie de caiet,
Preferabil chiar de mate.

În schimb Cărăbuș,
Fericit că nu e înrudit cu Chițibuș
Și nu trebuie să stea la masă cu ei,
Mestecă molcom frunze de tei,
Care-i dau un aer somnoros
Cât e ziua de lungă.
Câteodată doarme atât de adânc
Că nu se trezește decât
Dacă vine cineva să-l împungă.

Chițibuș, pasionat de știință,
E cea mai învățată ființă
Din câte trăiesc în moară
Și poate chiar și de-afară,
Iar la el pe perete
E plin de brevete
Pentru invenții extraordinare:
Antene, tranzistoare
Și chiar și o farfurie zburătoare,
Care, dacă știi să o lansezi în vânt
De la o înălțime oarecare,
Zboară un pic
Și apoi aterizează lin pe pământ,
Astfel încât și cine nu are aripi poate simți
O secundă sau două sau trei
Bucuria de a pluti.

Interesat de viitorul copiilor săi,
Care, după ce au ros cu de-a sila atâtea caiete,
Au zis că preferă scoarță de copac,
Mușamale
Sau chiar și niște împruțite șosete,
Văzând așadar că degeaba rod micuții
Științele naturii și arte vizuale
Și tot felul de alte manuale
Pe care tata le șterpelește din ghiozdanele
Copiilor veniți la scădat în vale,
Chițibuș s-a gândit
Ca pentru limbile străine,
Absolut necesare
Pentru un viitor mare,
Să inventeze ceva care să-i ajute pe șoricuți
Să le intre în cap mai ușor
Cunoștințele folositoare.

